

AUTE de 22 de maig de 2003

**Curatela: obligacions del curador respecte el patrimoni de l'incapacitat.- Congruència**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

**ANTECEDENTS DE FET**

I.- Mitjançant un Aute de 2 d'octubre darrer, en denegar la petició formulada pel Sr. Joan V.A. el 18 de juliol anterior en l'expedient d'incapacitació de la seva esposa la Sra. Reyes V.L. tramitat a la Batllia amb el núm. J-17-1/95, l'Hble. Batlle va decidir:

*"Confirmar l'Aute de data 7 de juny del 2000, pel qual s'ordenava la transferència del compte del Sr. Joan V.A. al dels Srs. Àngel C.V. i Reyes V.L., per la quantitat mensual de 75.000 pessetes, actualment equivalents a 450'76 €."*

II.- Disconforme el Sr. Joan V.A. amb la resolució anterior, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual, admès a un sol efecte, ha estat tramitat segons allò que determinen les disposicions legals i amb la intervenció del Ministeri Fiscal.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

**FONAMENTS DE DRET**

I.- Per a la comprensió i la resolució escaient d'aquest recurs, cal tenir en compte els fets següents:

- a) per un Aute de 28 de setembre de 1993 la Batllia va declarar incapaç a la Sra. Reyes V.L. per a l'administració dels seus béns i va nomenar curador de la mateixa al seu espòs Joan V.A., l' aquí recurrent.
- b) per un altre Aute de la Batllia de 20 d'octubre de 1995, confirmat per aquesta Sala en Aute de 16 de maig de 1996, l'esmentat Sr. Joan V.A. va ser remogut del càrrec de curador en haver-se apreciat la inconveniència que

continués exercint-lo, i es va nomenar curador a la germana de la incapacitada la Sra. Fuensanta V.L.; i quan aquesta senyora va morir el 26 de juliol de 1996, un Aute de la Batllia de 28 d'octubre del mateix any, confirmat per aquesta Sala per Aute de 15 de maig de 1997 en rebutjar un recurs d'apel·lació del Sr. Joan V.A. (amb costes "per la seva mala fe") va nomenar nou curador el nebot de la incapacitada, el Sr. Àngel C.V. el qual, el 16 de juliol de 1997, va presentar una querella criminal contra el Sr. Joan V.A. a qui imputava un delictes major d'estafa o, en el seu cas, d'apropiació indeguda de l'art. 247 del Codi penal per l'administració fraudulenta del patrimoni conjunt del seu matrimoni amb la incapacitada perquè mentre n'era curador havia ordenat diferents transferències bancàries dels comptes conjunts del matrimoni als seus comptes personals sense autorització ni justificació.

- c) en declaració a la Batllia el 20 de novembre de 1998, l'imputat Sr. Joan V.A. va reconèixer que efectivament havia ordenat diverses transferències bancàries dels comptes conjunts del matrimoni als seus personals, una d'elles de 30.021.946,11.- Pts el 5 de juliol de 1996.
- d) un Aute de la Batllia de 31 d'agost de 1999 va processar al Sr. Joan V.A. pel presumpte delictes major d'apropiació indeguda de l'art. 247 del Codi penal per raó dels fets especificats a l'apartat anterior (Diligències prèvies núm. 378-5/97 i Causa núm. 161-5/99 del Tribunal de Corts) i va travar embarg preventiu dels seus béns fins l'import de 16.000.000.-Pts per garantir les responsabilitats civils que es poguessin declarar; i acordà que prestés una fiança carcel·laria de 500.000.-Pts.
- e) en considerar la Batllia totalment imprescindible que el curador de la incapacitada Sr. Àngel C.V. pogués disposar de diners suficients per fer front al pagament mensual de la residència geriàtrica "Racó de Pau" de Barcelona on es trobava (i troba) internada la incapacitada, en Aute de 7 de juny de 2000 va acordar sol·licitar al Tribunal de Corts que tramitava la causa penal, el desbloqueix de part dels diners que havia embargat al Sr. Joan V.A. per tal que el Sr. Àngel C.V. pogués pagar les despeses mensuals ocasionades per l'internament de la Sra. V. i les altres personals de la mateixa, ordenant la transferència a un compte del Sr.

Àngel C.V. i de la Sra. Reyes V. de les quantitats mensuals necessàries xifrades en 75.000.-Pts al mes des de l'abril del 2000 en endavant.

f) per Aute de 9 de juny de 2000 el Tribunal de Corts així ho acordà i oficià al Banc Internacional d'Andorra que amb càrrec al compte del Sr. Joan V.A., fes una transferència mensual de 75.000.-Pts al compte del curador i de la incapacitada al Banc Agricol i Comercial amb retroactivitat del mes d'abril de 2000 fins a nova resolució del Tribunal.

g) el dia 11 de gener de 2002 el processat Sr. Joan V.A. i el curador Sr. Àngel C.V. (assessorats per les seves respectives lletrades Sres. V.T. i C.R.) van arribar a una acord pel qual el Sr. Joan V.A. s'obligava a satisfer a la incapacitada l'import de 20.000.000.-Pts mitjançant ingressar-les al compte conjunt d'aquesta darrera amb el seu curador al Banc Agricol i Comercial ja esmentat; i així ho posaren formalment en coneixement tant de la Batllia (en l'expedient d'incapacitació) com del Tribunal de Corts (en la Causa penal) en sengles escrits datats aquell dia 11 de gener de 2002.

Però pocs dies després el Sr. Joan V.A. es va desdir unilateralment d'aquell acord, i va comunicar a la Batllia que havia ingressat 4.000.000.-Pts al compte de la incapacitada i del seu curador per atendre l'allotjament d'aquella i les seves despeses mensuals ordinàries, manifestant que "he considerat que l'esmentada quantitat transferida per mi resulta més que suficient"; negant-se, doncs, a ingressar els restants 16.000.000.-Pts que s'havia obligat a transferir-los-hi.

h) el Tribunal de Corts, apreciànt que en el processat Sr. Joan V.A. concorria l'excusa absolutòria de parentesc amb la incapacitada (art. 78 del Codi penal), per Aute de 26 de juny de 2002 va acordar el sobreseïment de la causa penal, però no va donar lloc al sol·licitat per la defensa del processat Sr. Joan V.A. de deixar sense efecte l'ordre de transferència bancària mensual de 75.000.-Pts *"perquè aquesta fou acordada en mèrits de l'Aute dictat pel Sr. Batlle en data 7 de juny de 2000 en el procediment de jurisdicció voluntària núm. J-17-1/95 i serà en aquest procediment en el què s'haurà d'acordar..."*

i) en vista d'aquesta resolució del Tribunal de Corts de 26 de juny de 2002, el 18 de juliol

següent el Sr. Joan V.A. va presentar un escrit a la Batllia sol·licitant-li que oficiés al Tribunal de Corts per tal que "deixi sense efecte l'Aute dictat per aquest darrer en data 9 de juny del 2000" perquè "les necessitats econòmiques de la incapacitada resten cobertes més que suficientment amb l'esmentada transferència efectuada al seu favor" (referint-se als 4.000.000.-Pts que havia transferit al compte, en lloc dels 20.000.000 que s'havia obligat a lliurar-hi).

- j) per aute de 2 d'octubre de 2002 la Batllia va denegar l'anterior petició confirmant "l'Aute de data 7 de juny del 2000, pel qual s'ordenava la transferència del compte del Sr. Joan V.A. al dels Srs. Àngel C.V. i Reyes V.L., per la quantitat mensual de 75.000.-Pts actualment equivalents a 450,76 €"; i això perquè "és totalment imprescindible que el Sr. Àngel C.V., curador de la Sra. Reyes V.L., pugui disposar de diners suficients per a fer front al pagament mensual de la residència geriàtrica en la què aquesta es troba ingressada,..."
- k) I aquest darrer Aute de 2 d'octubre de 2002, és el que el Sr. Joan V.A. ens porta ara a aquesta apel·lació.

II.- Atès que resulta òbviament imprescindible que el curador de la incapacitada pugui en tot moment fer front a les despeses de la residència on la incapacitada es troba ingressada i a les altres personals de la mateixa; que la mesura adoptada per l'Hble. Batlle en l'Aute de 7 de juny de 2000 estigué més que justificada vistos els antecedents en aquell moment existents; que aquells antecedents s'han de considerar actualment plenament subsistents vistos tant els fets que van motivar el processament del recurrent, com la seva conducta posterior de desdir-se unilateralment de l'acord que havia convingut amb el curador de la incapacitada; atesa també l'obligació permanent que té de sostenir materialment a la incapacitada d'acord amb l'art. 9 de la Llei qualificada del matrimoni; i atesa finalment la necessitat que tal deure ineludible de sosteniment material permanent que incumbeix al recurrent respecte la seva esposa ha de restar en el cas totalment garantit (no només un cert temps) i més tenint present que els 16.000.000 Pts que -segons aquell acord- pertanyen a la incapacitada però que el recurrent pretén fer seus; aquesta Sala considera plenament ajustat a dret l'Aute apel·lat i cal per consegüent desestimar l'apel·lació i imposar les costes de la mateixa al recurrent per la seva contumàcia i temeritat; tot sense perjudici que la Batllia es pugui dirigir per pròpia autoritat al Banc Internacional d'Andorra ordenant-li que realitzi les transferències a què

es refereix l'Aute apel·lat al compte de la incapacitada i del seu curador en substitució de l'ordre del Tribunal de Corts que ara hauria de quedar sense efecte.

I sens perjudici també que la transferència mensual de 450,76 € pugui la Batllia ordenar augmentar-la quan el curador justifiqui que n'hi ha necessitat.

III.- Per les raons anteriors val a dir que l'Aute impugnat no és en absolut incongruent amb les peticions efectuades pel recurrent a la Batllia en l'escrit de 18 de juliol de 2002 que és l'objecte de l'Aute apel·lat, i que per tant no són escaients les peticions de nul·litat que formula el recurrent d'aquella resolució l'objecte de la qual havia de ser congruent amb les peticions d'aquell escrit en el qual no s'hi contenia la sol·licitud de retre comptes del curador la qual, per consegüent, tampoc pot ser ara objecte d'aquest recurs apel·lació ni d'aquesta resolució.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## DECIDEIX

Desestimar aquest recurs d'apel·lació; confirmar l'Aute apel·lat; i imposar al recurrent les costes del recurs amb inclusió de les de l'advocat i de la procuradora de l'altra part.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-